

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.069/2006/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú eljárásban személyesen eljár, a fellebbezési eljárásban pártfogó ügyvéd (pártfogó ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság (I. rendű alperes címe) I. rendű, a ... jogtanácsos által képviselt Legfőbb Ügyészség (1055 Budapest, Markó u. 16. szám alatti székhelyű) II. rendű, jogtanácsos által képviselt ... Rendőr-főkapitányság (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes és jogtanácsos által képviselt Belügyminisztérium **IV. rendű alperes** (1051 Budapest, Roosevelt tér 1-3. székhelyű) alperesek ellen kártérítés és járulékai megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4. P. 20 115/2002/48. számú ítélete ellen a felperes által 53. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 50 000 (Ötvenezer) forint, az I, III. és **IV. rendű** alpereseknek személyenként 20 000 (Húszezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 6 000 (Hatezer) forintban állapítja meg, és megkeresi az Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy azt számla ellenében utalja ki ... **...pártfogó ügyvédnek.**

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes módosított keresetében az alpereseket egyetemlegesen 2 000 000 Ft vagyoni és 2 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és ezen összegeknek 2000. november 1-től a kifizetésig járó évi 11 %-os kamata megfizetésére kérte kötelezni azon indokkal, hogy az általa sérelmezett - és az elsőfokú ítélet indokolásában egyenként ismertetett - eljárásaikban az alperesek jogellenes, diszkriminatív intézkedéseikkel és felróható mulasztásaikkal személyiségi jogait, emberi méltóságát, becsületét, jó hírnevét aljas módon meggyalázták, a családját szétverték. Aljas indokból az ellene indult büntetőeljárásokat lefolytatták, de a sérelmére elkövetett bűncselekmények az alperesek hivatali visszaélései és bűnpártolása miatt feltáratlanok és retorzió nélkül maradtak. A rendőrségi eljárások jogszerűtlenek voltak, a III. rendű alperes a helyi rendőri szervek eljárását sérelmező panaszait nem vizsgálta ki kellő alapossággal, a II. rendű alperes a büntetőügyekben hozott rendőrségi határozatok elleni panaszait megalapozatlanul utasította el, a ... alperes a rendőri szervek feletti felügyeleti jogkörét nem látta el megfelelően. Az alperesek jogellenes és felróható magatartása miatt az egészségi állapota megromlott, munkaképességét teljesen elvesztette. Perköltség igényét 459 490 Ft postai, faxolási, gépirási, iratszerkesztési, nyomtatási, fénymásolási és utazási költségben jelölte meg.

Az alperesek a felperes keresetének elutasítását kérték hivatkozva arra, hogy a rendőrségi-ügyészségi jogkörben okozott kártérítésért való felelősség megállapításának tételes jogi feltételei nem állnak fenn, és a II. rendű alperes kivételével kérték a felperes perköltségben marasztalását. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az I, III., ... alperesek javára személyenként 50 000 Ft perköltség megfizetésére. Döntését a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdéseire, valamint 339. §-ának (1) bekezdésére és a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással azzal indokolta, hogy a kártérítésre kötelezésnek a Pp. 339. §-a (1) bekezdésében írt feltételeinek bizonyítása a felperest terhelte. Nyilatkozatai, beadványai azonban konkrétumok híján voltak, a felperesnek úgy az általa, mind az ellene indított eljárásokban az eljáró hatóságokkal szembeni bizalmatlanságát fogalmazták meg. A peradatok alapján azonban a bíróság azt nem tudta megállapítani, hogy az alperesek az eljárásuk során normaszegést követtek el, ezért a felperes keresetét bizonyíthatlansága miatt utasította el.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben megalapozatlansága miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a keresetének történő helytadást és az alperesek perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint ő a bizonyítási kötelezettségét mintegy 500 oldalnyi iratanyag csatolásával teljesítette. Az elsőfokú bíróság azonban elfogult, és tőle a minimális jogérvényesítés lehetőségét is megtagadó eljárásában mellőzte annak megvizsgálását, hogy az alperesek eljárásaiban az általa felhívott és a fellebbezésében - nem csupán díszítő szándékkal - mintegy másfél oldalon felsorolt jogszabályi rendelkezések az alperesek eljárásában miként hatályosultak. Az elsőfokú bíróság diszkriminatív módon és törvénysértően járt el, amikor megtagadta az általa megjelölt tanúk meghallgatását, s okirati bizonyítékait is figyelmen kívül hagyva ítéletének tényállása csak a joghátrányt okozó határozatok ügyszámainak és tartalmának felsorolására szorítkozik. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság eljárása és ítélete törvénysértő és megalapozatlan. A jogellenes magatartás mind a négy alperes részéről

megvalósult, amikor elmulasztották a felügyeleti jogkörben az államigazgatási eljárási törvény, a közérdekű bejelentések és a panaszokról hatályban volt törvény, az ügyészségről és a rendőrségről szóló törvény előírásai szerinti eljárás lefolytatását. Az alpereseknek minden törvényes eszköze megvolt arra, hogy a mocskosan aljas büntetteket szándékosan elkövető korrupt rendőröket és ügyészeket felelősségre vonásuk után eltávolítsák. Az alperesek azonban az általa több száz oldalban mérhető panaszt, kifogást és feljelentést nem vizsgálták ki, azokat eljárási cselekmény nélkül utasították el.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes perkoltségben marasztalására irányult.

A felperes az ítéletábrla eljáró tanácsával szemben - egy másik ügyében tanúsított diszkriminatív, számára a minimális jogérvényesítés lehetőségét sem biztosító, és a jelen ügyben kitűzött tárgyalás időpontjából ítélve a jelen ügyben is várható hasonló eljárása miatt - elfogultsági kifogással élt. Az ítéletábrla eljáró tanácsa nem érezte magát elfogultnak, és a Pp. 19. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezését érdemben elbíráltá és azt alaptalannak találta.

Az elsőfokú ítéletben is felhívott Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdései, valamint 339. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrségi és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősség együttes, a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes által bizonyítandó feltételei a jogellenes magatartás, az államigazgatási tevékenységgel összefüggő kár, a kettő közötti okozati összefüggés és hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg, hogy a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslatot igénybe vette.

A kártérítési per nem rendkívüli jogorvoslat. A Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésére alapított kárigény érvényesítéskor a bíróság feladata nem a sérelmezett döntések érdemi felülvizsgálata. A jogellenesség vizsgálata arra korlátozódhat, hogy az alperesnek milyen, törvényes eljárási kötelezettsége volt, és annak teljesítésében terheli-e olyan, az érdemi döntést befolyásoló felróható aktív, vagy passzív jogsértés, amivel a keresetben érvényesített vagyoni és nem vagyoni hátrány okozati összefüggésben áll. A töretlen és egységes ítélkezési gyakorlat szerint a mérlegelési jogkörben hozott döntés, sőt még a téves jogalkalmazás sem lehet kártérítési alap. A bizonyítékok bizonyító erejének a felperestől eltérő mérlegelése ugyanis nem minősül jogellenes magatartásnak. A jogalkalmazásban és a jogértelmezésben történt tévedések, vagy hibák is általában a felróhatóság körén kívül esnek, kivételt csak a nyilvánvalóan és kirívóan súlyos tévedések, hibák, valamint az alkalmazásban mérlegelést nem igénylő egyértelmű jogszabályi rendelkezések megsértése képez.

Jelen esetben a felperes keresete és fellebbezése tényállást nem tartalmaz, konkrétan nem jelöli meg, hogy a részvételével folyt számtalan rendőrségi és ügyészségi eljárásnak mely mozzanatait és milyen okból sérelmezi. A megnyilatkozásai minősítő jelzők halmazát, jogszabályi felsorolásokat és iratmásolatokat tartalmaznak, s az általa indítványozott tanúbizonyítás, valamint a volt felesége csatolt nyilatkozata is hasonlóan konkrétumok nélküli. Így a bíróságra hárult annak vizsgálata, hogy a felperes által sérelmezett eljárásoknak a felperes személyiségében rejlő okokon kívül vannak-e olyan mozzanataik,

amelyek közigazgatási jogkörben okozott kár jogalapjául szolgálhatnak, s az ítélet tábla az elsőfokú bírósággal egyezően nemleges álláspontra helyezkedett. Az alperesek terhén ugyanis olyan konkrét és egyértelmű jogi norma megszegése a rendelkezésre álló peradatok alapján nem volt megállapítható, ami a felperes kárigényének jogalapját megerősítené.

A felperes minden létező jogorvoslati lehetőséget kimerítette, az alaposnak bizonyult jogorvoslati kérelmeinek mindenkor helyt adtak. Az eljárások elhúzódása a felperes bizalmatlanságának, elfogultsági kifogásainak és ennek folyamánként alkalmazott kijelöléseknek a következménye. A sérelmére elkövetett testi sértés miatt az eljárás elhúzódásának oka és a II. rendű alperes szerveinek eltérő állásfoglalásai azért következtek be, mert a felperes által elszenvedett sérülés gyógytartamát a szakértő előbb 8 napon belülnek véleményezte, és csak az eljárás későbbi szakaszában módosította azt - a felperesnél kialakult szövődmény miatt - 8 napon túlra.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság felülvizsgálatáról az elsőfokú eljárás adatai alapján határozott. Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a felperes által csatolt - az elsőfokú eljáráshoz képest egyébként további konkrétumot nem szolgáltató - iratmásolatokat a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján bizonyítékként nem értékelhette.

Az ítélet tábla a kifejtett indokok szerint az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdései alapján, lényegében helyes indokainál fogva hagyta helyben.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és 79. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a sikertelenül fellebbező felperest az alperesek javára fellebbezési eljárási költség megfizetésére, a II. rendű alperes javára a fellebbezési tárgyaláson történt személyes megjelenés miatt magasabb összegben a rendelkező rész szerint.

A felperes költségmentessége folytán a per tárgyi illeték-feljegyzési joga következtében előzetesen le nem rótt fellebbezési illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az államot terheli.

D e b r e c e n, 2006. március 31.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné **Dr. Bélteki Erzsébet** sk. előadó bíró, Süliné **Dr. Tózsér Erzsébet** sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő